

Γουρουνιάσματα 3

ΠΑΡΟΤΙ έχω ποιον να συνοδέψω, αντιστάθηκα στα «Γουρουνιάσματα 1 και 2», επειδή αντιδρούσα στην επιθετική διαφημιστική καμπάνια, στον επιχειρησιακό, όπως μου φαινόταν από απόσταση, χαρακτήρα της παραγωγής, και τελευταία στην εξαγορά των συμμετοχών των παιδιών σε κάτι σχετικό με την παράσταση –δεν το συγκράτησα σε τι– αν οι γονείς τους ανοίξουν λογαριασμό σε τράπεζα. Εξάλλου, μητέρες και δασκάλες στις οποίες άρεσαν πολύ όλα τα «Γουρουνιάσματα» ήταν οι ίδιες που κατηγορούσαν τον «Μικρό πρίγκιπα» του Αραούζου, και εγώ με τον «Μικρό πρίγκιπα» είμαι... Όμως στα τρίτα «Γουρουνιάσματα» πήγα και είδα ότι ναι μεν μοιάζει η επιχείρηση με καλοστημένη παραγωγή, όμως... πρόκειται για σύμπραξη καλών επαγγελματιών που έχουν επενδύσει στην παράστασή τους, που δεν κάνουν αρπαχτή, που δεν υποτιμούν το παιδικό κοινό, αλλά ταυτόχρονα έχουν πολύ στα υπόψη τους ενήλικους θεατές τους. Η μουσική ακολουθεί τα πρότυπα των γνωστών μιούζικαλ, και αυτό δεν είναι μομφή, αλλά έπαινος. Το σενάριο έχει χιούμορ για τους μεγαλύτερους και διδακτικά μηνύματα για τους μικρότερους, αλλά σε διασκεδαστική μορφή. Οι φωνητικές ικανότητες των ηθοποιών εντυπωσιάζουν. Καθώς και ο επαγγελματισμός και η ευσυνειδησία τους, και ας έχουν παίξει πολλοί απ' αυτούς και Πίντερ και Μπέκετ και Ουάιλντ στον ίδιο χώρο ή απέναντι.